

SALEZIJANSKI VESTNIK

JULIJ-AVGUST 2016 · 4

KUBA

ŽEPČE

ŠPORTNA LIGA

SALEZIJANSKI VESTNIK JULIJ-AVGUST 2016 ŠTEVILKA 4 SKUPNA 602

- 4 **S POTI**
Kraj, ki ni za v žep
- 6 **SALEZIJANCI PO SVETU**
Don Bosco v Panami
- 8 **KOLUMNA**
Ponosno naprej
- 9 **OBNOVA RAKOVNIKA**
- 10 **MOLIVCI**
Če hočeš druge vneti ...
- 11 **MOLIMO SKUPAJ Z MARIJO**
- 12 **MARIJA POMOČ KRISTJANOV**
- 14 **MISIJONI**
100 let salezijanske Kube
- 16 **NOVICE**
- 23 **OBVESTILA**
- 24 **DON BOSKOVE REČI**
Strelovod

»Vekomaj traja njegovo usmiljenje,« je odpev, ki sledi vsaki vrstici 136. psalma, medtem ko pripoveduje zgodovino Božjega razodevanja. V moči usmiljenja so vsi dogodki stare zaveze nabiti z globoko odrešenjsko veljavo. Usmiljenje naredi iz Božje zgodovine z Izraelom zgodovino odrešenja. Videti je, kot da hočemo – kot psalm – z nenehnim ponavljanjem besed: »Vekomaj traja njegovo usmiljenje,« zdobiti krog prostora in časa, da bi vse vključili v večno skrivnost ljubezni. To je, kot bi hoteli reči, da bo človek ne le v zgodovini, ampak vso večnost vedno

postavil v luč usmiljenja. V istem obnebu usmiljenja je Jezus preživel svoje trpljenje in smrt, saj se je zavedal velike skrivnosti ljubezni, ki se bo dopolnila na križu. Ker kristjani vemo, da je Jezus sam molil ta psalm, je za nas še pomembnejši in nas obvezuje, da si ga vzamemo kot odpev v svoji vsakodnevni hvalnici: »Vekomaj traja njegovo usmiljenje.«

Ko je naš pogled uprt v Jezusa in njegovo usmiljeno obličje, lahko dojamemo ljubezen Svete Trojice. Poslanstvo, ki ga je Jezus prejel od Očeta, je bilo v tem, da razodene skrivnost božanske

»VEKOMAJ TRAJA NJEGOVO USMILJENJE.«

pod usmiljenim pogledom Očeta. Ni naključje, da je izraelsko ljudstvo ta psalm, »veliki halek«, vključilo v najpomembnejše bogoslužne praznike. Pred pasijonom je Jezus molil s tem psalmom usmiljenja. To potrjuje evangelist Matej, ko pravi, da so Jezus in učenci, »ko so odpeli hvalnico«, odšli proti Oljski gori. Ko je postavljaval eharistijo kot večni spomin nase in na svojo veliko noč, je to svoje najzvišenejše dejanje razodetja simbolično

ljubezni v njeni polnosti. »Bog je ljubezen«, zatrdi evangelist Janez prvič in edinkrat v vsem Svetem pismu. Ta ljubezen je odslej vidna in otipljiva v vsem Jezusovem življenju. Njegova oseba ni nič drugega kot ljubezen, ljubezen, ki se daje zastonj. ... Vse v njem govori o usmiljenju. Ničesar ni v njem, kar bi bilo brez sočutja.

Papež Frančišek, Bula ob napovedi izrednega jubileja Usmiljenja (7-8)

SVETO LETO USMILJENJA

SALEZIJANSKI VESTNIK je leta 1877 ustanovil sv. Janez Bosko. V slovenskem jeziku je začel izhajati leta 1904. Danes SV po svetu izhaja v 57 izdajah, v 29 jezikih in v 131 državah.

JULIJ-AVGUST 2016 ŠTEVILKA 4 SKUPNA 602

ISSN 0353-0477, dvomesečnik
Glasilo za salezijansko družino in prijatelje don Boska.

Urednik: Marjan Lamovšek
Uredniški odbor: Janez Potočnik, Ivan Turk, s. Lucija Nastran, Janez Krnc, Marko Košnik
Lektorica: Jerneja Kovšča
Grafična zasnova: mati design
Računalniška postavitvev: Salve, P. Belak
Foto naslovnica: Patricija Belak
Izdajatelj: Salezijanski inšpektorat
Založba: Salve d.o.o. Ljubljana
Tisk: Tiskarna Januš d.o.o.

DAROVE ZA VZDRŽEVANJE Salezijanskega vestnika in za druge namene lahko nakažete na račun: SI56 2420 0900 4141 717 sklic 300-01

Salezijanci, Rakovniška 6, 1000 Lj.
PODATKI ZA STIK
Distribucija in stiki: Janez Potočnik

NASLOV UREDNIŠTVA
Salezijanski vestnik
Rakovniška 6, 1000 Ljubljana
Telefon 059/339.100
E naslov vestnik@sdb.si
Spletna stran www.donbosko.si

Čas zapravljenih priložnosti?

Ko mlade vprašaš, če bi se udeležili kakega dogodka, velikokrat niso navdušeni. Rečejo, da nimajo časa, da imajo druge obveznosti, da se jim ne da. Preprosto so facebook, računalnik, pasivno življenje in življenje 'na off' preveč močan magnet, da bi se kar na 'prvo žogo' odločili za nekaj nepoznanega, novega ... Cona udobja je pač preveč ugodno stanje, da bi ga kar tako zamenjal.

Počitnice oz. poletni čas je del leta, ki je najmanj obremenjen in prav je tako. Telo potrebuje počitek, možgani potrebujejo malo 'zraka', človek mora 'regenerirati' samega sebe, nabrati novih moči za prihodnje izzive. To pa ne pomeni, da je potrebno dneve in dneve ali kar mesece 'dati vse štiri od sebe' in gledati v zrak. To je namreč najlažja in najhitrejša izbira marsikaterega mladostnika. Hvala Bogu, ne vseh.

Vsako poletje nudi številne priložnosti, ki lahko dajo počitniškemu času drugačno dimenzijo: sodelovanje na oratoriju kot animator, udeležba na takšnih in drugačnih duhovnih vajah in vikendih po Sloveniji, študentsko delo, svetovni dan mladih v Krakovu, prostovoljstvo in delovni tabori, misijonske izkušnje in še in še. Sam sem kot dijak in študent vsako poletje preživel zelo aktivno. Malo doma na kmetiji, veliko pa tudi na različnih programih. Vse to mi je dalo veliko novih izkušenj, znanj, doživetij, ki se jih rad spominjam in so mi v pomoč pri mojem sedanjem delu. Seveda ni bilo vedno lahko. Marsikaj je bilo potrebno žrtvovati. Vendar, ko gledam nazaj, vidim, da je bilo to zame zelo koristno.

Najtežja stvar je odločitev. Mladim se je zelo težko odločiti, še zlasti, če stvari ne poznajo, če je kaj novega, če morajo iti sami, če gre za daljše obdobje itd. Iti iz cone udobja v cono učenja in velikokrat tudi v cono panike ni najbolj preprosto, je pa za odraščajočega mladostnika zelo koristno in nujno potrebno. Pri tem pa je pomembna tudi spodbuda. Spominjam se, da me je na neke duhovne vaje prijavil prijatelj, ki tja sam ni šel. Kljub temu, da se nisem najbolj strinjal, sem šel in bil na koncu zelo zadovoljen. Mladi danes še toliko bolj potrebujejo spodbude in pomoči pri odločanju.

Ustavimo se še pri letošnjem oratorijskem junaku Ostržku. Ali ni bila tudi zanj pot odraščanja pot odločanja za dobre stvari, kar mu je pomagalo k temu, da je odrasel v odgovornega fanta? Ob tem bi dodal, da so tudi neprijetne izkušnje lahko nekaj dragocenega, iz česar se lahko učimo za življenje. Najslabše je, če smo ves čas doma za televizorjem in računalnikom, kjer težko dobimo kako novo izkušnjo.

Naj ne bo počitniški čas čas izgubljenih priložnosti, temveč čas, na katerega se bomo vedno z veseljem spominjali in ki nam bo dal veliko konkretnih znanj za naše življenje.

BOŠTJAN JAMNIK
VODITELJ SALEZIJSKE
MLADINSKE PASTORALE

KRAJ, KI NI ZA V ŽEP

Marko Suhoveršnik

Zadnje čase je menda zelo popularna »jugonostalgija«. Vsaj tako lahko zasledimo v medijih in peščici njenih podpornikov, ki to niso le zaradi čustvene navezanosti, pač pa zaradi udobja, ki so ga bili deležni v času naše skupne domovine.

Zato se tokrat odpravimo v kraje, kjer ne bomo iskali »jugonostalgikov«, temveč obiskali salezijansko skupnost v tej etnično in versko zelo raznoliki, bolj kot ne umetni tvorbi, ki ji pravimo Bosna in Hercegovina. V osrednji Bosni leži med Dobojem in Zenico kraj Žepče z nekaj več kot 23.000 prebivalci. V sicer večinsko muslimanskem kantonu daje temu kraju poseben status in »moč« večinsko hrvaško prebivalstvo.

Ne po naključju so leta 1995 sem prišli salezijanci hrvaške inšpektorije in začeli z ustanavljanjem poklicne šole. Kot pravi takratni in sedanji ekonom ustanove Josip Stanić, ki se je med drugim izkazal za velikodušnega gostitelja, je iz tega kraja izšlo nekaj salezijanskih poklicev. Tedanje povelje razmere so bile pravi izziv za začetek salezijanske navzočnosti. Čeprav je salezijancem veliko zemljišče podarila občina, brez pomoči Nemčije ne bi mogli zgraditi prostorov in zagrniti vzgojno-izobraževalnega centra. Kot se Josip spominja še danes, včasih niso vedeli, kako bo od danes do jutri, a očitna Božja pomoč je bila tista, ki je zgradila ta čudež.

Na prelomu tisočletja je začela delovati tehnično-poklicna šola, leto kasneje pa še splošna gimnazija. Z leti so dograjevali še prostore za salezijansko skupnost, postavili novo prostorno tehnično delavnico in veliko športno dvorano s potrebnimi pomožnimi prostori ter velikim Kristusom »gimnastičarjem«. Obe šoli, ki zaposlujeta 67 delavcev, obiskuje okoli 550 učencev. Naj za »jugonostalgike« ne pozabim dodati, da imajo z državo urejene odnose in način financiranja, ki omogoča nemoteno delovanje obeh šol. In to se dogaja v Bosni in Hercegovini ...

Na sprehodu po ustanovi srečujemo tipičen salezijanski duh. Salezijanci ne skrivajo svojega poslanstva vzgoje v poštene državljane in dobre kristjane. Čeprav šolo obiskuje tudi nekaj dijakov muslimanske vere, z njimi nimajo težav. Ti dijaki tudi ne bi obiskovali katoliške šole, če jim ta ne bi nudila znanja in dobre vzgoje. Zanimivo je, da so vodstvo šol prepustili laikom s časovno omejenim mandatom, sami pa ohranjajo vzgojno navzočnost med učnim procesom.

Seveda je najbolj pestro v delavnici, kjer se pod mladimi rokami kar iskri in kadi od praktičnega učenja obdelovanja kovin, ter v skupnem prostoru z mini barom in nekaj mizami za namizni tenis, ki se med odmori šibijo od zabitih žogic. Tudi prostori zbornic in profesorskih koticov so zelo dostopni in odprti za vse. Le direktorjeva in ekonomova pisarna sta varno zaklenjeni. A direktorja in ravnatelja Milana Ivančevića ter ekonoma Josipa je moč najti na hodnikih ustanove, če nista na kakih drugih sestankih v mestu ali na sedežu salezijanske inšpektorije v Zagrebu.

Srce ustanove je kapela, ki se lahko podaljša v prostorno vhodno avlo. Skromna, a s prečudovitim pogledom na zelene (pozimi zasnežene, jeseni porumenele) okoliške hribe, ki se vzpenjajo nad dolino reke Bosne. Salezijanska skupnost v

Žepčah namreč ne upravlja župnije. Za sedaj, ko imajo nadškofovo podporo, ni večjih nesoglasij z lokalnim župnikom. A v Cerkvi se pač nikoli ne ve, kako se bo obrnilo, saj so tudi posvečeni pod kožo krvavi, v teh krajih že kar vročekrvni, če pomislim na vse prigode očetov frančiškanov in cerkvene oblasti okoli Medžugorja ...

Salezijanska skupnost zna svoje gostoljubje porazdeliti po salezijansko: v delu in veselju. Po sprehodu po vseh koticih ustanove se spustimo tudi v klet. Tudi tu se police kar šibijo pod dobrotami domačih pridelkov in palice prenašajo težo obešenih kosov domače vzreje. Če je kapela idealen kraj za srečanje z Gospodom, je tu prostor, kjer se salezijanska skupnost sreča med seboj in s prijatelji v družinskem duhu, da se nekoliko odpočije in razbremeni od pestrega poslanstva v Katoliškem šolskem centru v Žepčah.

Don Bosko, ki na dvorišču ustanove pozdravlja in sprejema vse, ki prihajajo v to edino bosansko salezijansko ustanovo, je vesel, ker ni sam. Čudež pravzaprav ni v zgrajenih stenah, niti ne v urejenem vzgojno-učnem procesu po salezijanskem preventivnem sistemu, čudež je, da se je Gospod ozrl na to deželo, v kateri ima hrvaška salezijanska inšpektorija, tako se zdi, skoraj neusahljiv vir duhovnih poklicev. Ko se združita zdrav hrvaški ponos in globoke korenine v salezijanski karizmi, potem se žepčanski mladini ni bati svetle prihodnosti.

Don Bosko v Panami

Pogovor z duhovnikom salezijancem Michelejem Giorgem Donatojem, župnikom v katedrali v Panami.

Izhajam iz kmečke družine iz kraja Anzi v provinci Potenza na jugu Italije. Družina je imela košček zemlje, nekaj smo je najemali. Med počitnicami smo otroci odšli k starim staršem, kjer smo pasli krave in svinje. Kot pastirji smo spali na prostem in pri ogradi pazili na volkove, ki se jih je dalo kar pogosto videti. Mati me je v zgodnjih otroških letih oblačila kot sv. Antona zaradi svoje pobožnosti do tega svetnika. Pač, navade in običaji kraja 1067 metrov nad morjem.

Ob neki božični devetdnevnici me je zelo nagovoril spev Kralja, ki prihaja. S tovarišem, s katerim sva se družila na igrišču, sva v cerkvi sedela v prvi klopi in navdušeno prepevala. To je zbudilo župnikovo pozornost in povabil naju je ministrirat. Župnik Teodosio, nekdanji salezijanec, ki je svoj čas zapustil salezijanski študentat, da bi med vojno lažje poskrbel za svojo mamo, nas je po mašah peljal na sprehod, prikazoval nam je filmčke o don Boskovem ži-

vljenju. Po petem razredu mi je župnik predlagal, da bi odšel v šolo k salezijancem, kjer je bila nizka oskrbnina. Tako sem s še petimi drugimi fanti iz kraja odšel od doma v skoraj tisoč kilometrov oddaljen kraj Bagnolo Piemonte. Na ta čas imam čudovite spomine.

Vsake toliko časa je prihajal v goste kak misijonar in nam govoril o svojem življenju in izkušnjah. V peti gimnaziji sem na praznik Brezmadežne skupaj s šestimi drugimi tovariši zaprosil, da bi šel rad v misijone. Odločitev smo izvedeli na praznik Marije Pomočnice.

Nekateri so bili določeni za Venezuelo, dva za Srednjo Ameriko; eden od slednjih sem bil jaz. V juniju sem prejel duhovniško obleko, navzoča je bila tudi moja mama. Sedemnajstega oktobra 1962, teden dni po tistem, ko se je začel drugi vatikanski koncil, smo se v Genovi vkrcali na ladjo. Enajst salezijancev nas je potovalo proti Ekvadorju, Kolumbiji in Srednji Ameriki. Po dvajsetih dnevih na morju smo prispeli v Panamo, nato smo šli z letalom v Salvador. V Ayagualu sem vstopil v noviciat. Petintrideset novincev nas je bilo.

Na božični dan 1963. ob štirih popoldne sem izpovedal prve redovne zaobljube. Tako se je začelo. V več kot 50-ih letih posvečenega življenja sem deloval 15 let v Nikaragvi, 10 v Panami, 10 v Salvadorju in 10 v Gvatemali. Na vsakem koraku sem občutil resničnost Jezusovih besed: »Jaz sem z vami vse dni do konca sveta«.

PANAMA

Dobrih sedem let sem po radiu komentiral procesijo, ki je v tej deželi vsako leto v čast sv. Janezu Bosku. Več kot dvesto tisoč ljudi se je udeležuje. Napisal sem pesem Don Bosko, panamsko ljudstvo te pozdravlja, ki jo pojejo na vse grlo ob spremljavi policij-

Po uslugi: Il Bollettino Salesiano, Italija

ske in gasilske godbe, zlasti ko pride don Boskov kip pred njegovo baziliko.

DON BOSKO V PANAMI

Čeprav don Bosko še ni uradno razglašen za narodnega zavetnika Paname, vendarle v resnici je. V naši deželi je veliko župnij, ki ga ima za zavetnika. Salezijanci imamo tu le dve ustanovi: baziliko Don Bosko in Tehniški inštitut Don Bosko. Zaslugo za razširjanje pobožnosti do don Boska imajo zlasti nekdanji gojenci iz tehniškega inštituta. Salezijanec Soldati pa je zgradil don Boskovo svetišče, ki je danes bazilika (*Basilica Minor*). Da bi zares videli, kako to ljudstvo doživlja don Boska, je treba priti v baziliko v času devetdnevnice pred njegovim praznikom. Trikrat na dan so nagovori, prenašajo pa jih tri radijske postaje. Kardinal Maradiaga, na primer, je že petkrat pridigal to devetdnevnicu. Vrhunec je procesija 31. januarja z desettisoči udeležencev, tja do dvesto petdeset tisoč; med temi so tudi nekateri politični veljaki. Skratka, v Panami je don Boskovo ime še kako prisotno.

DON BOSKOVE RELIKVIJE

Danes je v don Boskovi baziliki eden od sarkofagov z njegovimi relikvijami, ki so v pripravi na 200-letnico njegovega rojstva potovali po svetu. Šestnajstega aprila letos je ta sarkofag prispel na letališče; pospremili smo ga z avtomobilsko karavano, ki jo je vodil tukajšnji nadškof José Domingo Ulloa.

CERKEV V PANAMI

Cerkev je dovolj dobro organizirana, manjkajo pa duhovniki in redovniki, saj je »že-

tev obilna«. V glavnem panamskem mestu so različne narodnosti in na veliko vernikov tam ni mogoče računati. Na obrobju mesta pa je veliko teh, ki napolnjujejo našo baziliko. Sedaj, ko imamo relikvijo sv. Janeza Boska, jih prihaja še več. Skoraj vsako nedeljo mašo ob osmih prenašajo štiri televizijske postaje, Radio Marija pa prenaša jutranjo mašo med tednom.

IN MLADI V PANAMI?

V župniji imamo deset mladinskih skupin. Mladi odražajo značaj pristaniškega mesta: nizka morala, pregrehe vseh vrst so v porastu, precej je delinkvence, a vseeno manj kot na severu. Urejenih družin skorajda ni. Veliko je ločenih, civilno poročenih, dejanjskih zvez. Čudi me veliko število istospolnih. Mladi ne najdejo veliko pomoči, zanje ni dela. Mnogi s podeželja prihajajo v mesto s trebuhom za kruhom.

SANJE?

Mladi si želijo Panamo, ki bo osvobodjena korupcije, kjer bo dela za vse; danes si sicer želijo imeti delo, a 'nizka' dela prepuščajo prišlekem iz drugih srednjeameriških dežel. Radi bi, na primer, imeli delo v Panamskem prekopu, delali bi v letalskih družbah, v podjetjih za (tele)komunikacijo ...

Dandanes panamska mladina reči jemlje preveč na lahko, njihova prednostna skrb so osebne zadeve, zabava z elektronskimi igračami, nogomet, praznovanje. To, kar pri salezijancih najbolj cenijo, pa je naše prijateljstvo, da smo z njimi, jih duhovno usmerjamo, in naša spodbuda, da se z umirjenostjo spoprimejo z življenjem.

Ponosno naprej

JANEZ VODIČAR

Starejši se boste spomnili tistega večera pred petindvajsetimi leti, ko smo kakor opiti strmeli v dejstvo, da so se nam uresničile sanje naših prednikov: uspeli smo dobiti svojo državo.

Redki so bili, ki so se v tistem zanosu vpraševali, kako smo do tega prišli, še manj je bilo takih, ki so se takrat vpraševali, kako bomo preživeli jutrišnji dan. Bil je trenutek ponosa, zanosu in vsesplošne povezanosti. Nič nas ni motilo in večina nas je bila vsaj za nekaj trenutkov brez vsake skrbi. Nadaljevanje poznamo, ne samo nekaj dni po tistem, tudi danes, ko je verjetno večina tistih, ki se niti dobro ne spomnijo, kako je bilo v stari 'bratski' državi, zatrdila, da je bilo življenje takrat lepše, kot je danes. Zgodovinski spomin je res kratek in varljiv, nič ne pomagajo statistični podatki, še manj spomini na kolone proti Ljubelju, da bi si privoščili kilogram kave in banan. Spomin na inflacijo in posiljevanje s srbohrvaščino, da ne govorimo o potnih listih in vizumih, ki smo jih potrebovali za vsak obisk v tuji državi; še prej pa črnega trga z markami in podobno. Res se nam je dobro godilo, bi lahko le zavzdihnili in se nasmehnili takim skominam potomcev teh, ki so se takrat redili pri koritu.

A vseeno smo tisti večer pozabili na vse; bili brez zamer in le polni upanja in zjutraj pripravljeni stopiti pred tank, ki bi to naše veselje želel povoziti. Kaj le je bilo takrat drugačno od tega letošnjega kislega praznovanja srebrne obletnice naše domovine? Morda se motim; čas marsikaj spremeni, pozdravi in prekrije. Spomin mi pravi, da smo takrat pozabili na stare zamere in smo vsi gledali v eno samo stvar – svojo prihodnost. Zazrti v zastavo, čeprav zmečkano, ki je tisti večer prvič zavihrala na trgu polnih spomina na krutost revolucionarne ideologije, smo mi, potomci teh, ki so jih metali v brezna, pozabili na krivice, ki so se godile dolga desetletja; in ti, ki so nas ves čas zmerjali z izdajalci, so vsaj za en večer utihnili in v nas videli bojavnike za isto stvar – našo boljšo prihodnost. Beseda izdajalec ali udbovci se je zdela v tistem trenutku pregrešna. Vsak, ki bi jo takrat izrekel, bi skrunil ta slovesni trenutek. Danes smo spet polni teh besed. Škoda je le, da sodišče naše mlade države ni zmoglo prevzeti obtožb, takih in drugačnih, da se sedaj obtoževanje in presojanje plazi po naših ulicah kot pes brez lastnika, če smem uporabiti besede francoskega misleca. Zdi se, da se ima vsak za pravičnejšega in primernejšega za presojanje vsega, hkrati pa se vsak trudi prikazati sebe kot žrtev.

S tem smo daleč od tega, kar pravi eno izmed del usmiljenja: krivico voljno trpeti. Danes je to delo usmiljenja ne le prezrto, ampak celo zasmehovano. Spomin na matere, ki so zgubile moče ali sinove po slovenskih brezni in so se v zimskih dnevih pomenkovale o njih ter odganjale nas otroke, da ne bi kaj preveč slišali, je še živ. Bile so ponižane, prizadete, prepuščene same sebi, a nobenega sovraštva, nobene zame-re se nismo naučili od njih. Le veliko moč zvestobe in zaupanja v Boga ob prezrti bolečini. Ko smo stali pred petindvajsetimi leti na skupnem trgu naše neodvisnosti, se nismo vpraševali o krivici, le zvesti smo hoteli biti temu, kar nam je bilo položeno v zibelko in kar nas je vodilo v jutrišnji dan. Trpeti krivico z božjo močjo pomeni najbližjo pot k odpravi krivice. Ne pozabiti, in vdove v črnem je niso pozabile, so pa iz ljubezni črpale moč, da so živele z ranjenimi spomini za boljšo prihodnost preživelih in zdravo vzgojo preživelih.

Leto usmiljenja naj odpre, vsaj nam kristjanom, srce za nov zagon in upanje. Le če bomo verjeli, da je Bog s križa z nami, bomo zmogli voljno nositi krivice z vero v nov dan.

Novi temelji za Majcnovo hišo

Kakor se človek po sili navadi na škrbino v ustih, tako smo se tudi na Rakovniku navadili na gradbene škrbine med sodobno rdečo stavbo in čudovitim rakovniškim gradičem.

In kakor zobozdravnik začne najprej zdraviti in popravljati kost in dlesen, da bo vstavil nov zob, tako so tudi gradbeniki na novem gradbišču, kjer bo stala Majcnova hiša, najprej naredili veliko in globoko luknjo, jo očistili, odkopali in začeli postavljati prve temelje.

V strahu zaradi drsečega terena je bilo potrebno med gradom in veliko gradbeno jamo zavrtati več kot 20 betonskih vsadkov (pilotov). Ko človek gleda in vse to opazuje, bi najraje to fazo temeljenja kar preskočil. Toda temelji so vendar pomembni. To vemo predvsem iz življenjske izkušnje.

Poglejmo v zgodovino. Ko so bili v juniju 1905 položeni temelji za svetišče Marije Pomočnice, je bila s tem določena lega vseh drugih stavb, ki še danes stojijo na Rakovniku. Srce celotnega zavoda na Rakovniku je svetišče Marije Pomočnice od koder – tako so zaupali in upali prvi rakoviški salezijanci – »se bo Marijina slava širila po vsej slovenski zemlji, tja do zadnje gorske vasice ...«

Ti temelji so določili lego nadaljnjim pozidavam in prezidavam. V oktobru leta 1907 so morali v pripravi na gradnjo nove železobetonske stavbe (danes rdeča stavba) podzidati t. i. Visintajnarjevo stavbo (omenjeno v prejšnji številki SV). Ker se je večkrat porušil kak del zemlje, je bilo delo nevarno in zahtevno. Pod visoko stavbo so zgradili močan betonski obok, to je omogočilo betoniranje novih temeljev za stavbo novega zavoda. Toda 21. novembra 1907 se je nenadoma porušila skoraj polovica betona pod visoko stavbo, tako da so delo prekinili in šele naslednjo pomlad leta 1908 so lahko nadaljevali z odstranjevanjem starega zidu pod gradom in zidavo novega s trdnimi temelji

(iz Zgodovina salezijanskega Rakovnika).

Iz izkušenj se lahko naučimo, kako je postavljanje temeljev pomembno opravilo. Omogočajo, da se na njih gradi za prihodnost. Tudi mladostno obdobje je kot polaganje temeljev za prihodnost. Prihodnost osebe in naroda. Rakovnik stoji in raste v prihodnost, ker je njegovo srce in temelj Marija Pomočnica. Salezijance je Marija znova in znova potrjevala v veri, da če bodo zaupali vanjo, bodo videli, kaj so čudeži. Brez tega zaupanja v Marijo in don Boskove smelosti v prizadevanju za vzgojo mladih, bi bilo polaganje novih temeljev nerazumno početje. V mesecih, ko smo porušili stare objekte in že začeli graditi nove temelje, zares izkušamo Marijin blagoslov in podporo mnogih naših župljanov in dobrotnikov. To je za nas znamenje blagoslova.

Zbiranje sredstev

Na praznik Marije Pomočnice, 24. maja, smo podpisali prvo gradbeno pogodbo, ki vključuje pripravljalna, zemeljska, betonska dela v višini 500.000,00 EUR. Od velike noči do danes smo zbrali po dobroti mnogi dobrotnikov in dobrotnic že okoli 24.200,00 EUR, za kar smo vam neizmerno hvaležni. Hvala vam za molitev in besedo spodbude, ki nas povezuje v skupni prošnji in molitvi k Božjemu služabniku Andreju Majcnu in pred Marijo Pomočnico, da bo naše in vaše življenje ter delo blagoslovljeno.

Marko Košnik, ravnatelj

Svoj dar lahko nakažete na:
Salezijanci, Rakovniška 6, 1000 Ljubljana
Namen: 400-01 Obnova Rakovnik
TRR: SI 56 2420 0900 4141 717
referenca: 400-01
Darovalci: glej stran 20.

Če hočeš druge vneti ...

PRIPRAVIL MARKO SUHOVERŠNIK Najboljše povabilo v duhovni poklic je zadovoljen in navdušen duhovnik, redovnik, redovnica. Veselje, ki izhaja iz čistega in darovanega srca, osvaja in nagovarja vsakega človeka.

Papež Frančišek pravi: »Žalosten oznanjevalec ne bo pritegnil nobenega, ne v Cerkev in ne k Jezusu.« Vrhovna predstojnica sester hčera Marije Pomočnice sestra Yvonn pa je mladim dejala: »Povem vam, da ne bo nove evangelizacije brez vas mladih. Vi veste, kako govoriti o Jezusu, kako posredovati evangelij v jeziku mladostnikov, z njihovimi gestami, z njihovim življenjskim slogom, z njihovim veseljem, ki mora biti nalezljivo.« V juliju bomo pričeli lepega številu novih maš. Veselje, ki ga prinašajo ti mladi oznanjevalci med nas, nas bo znova spodbudilo, da bomo še z večjo vnemo molili za nove duhovniške in redovniške poklice. Priložnosti za veselje v Cerkvi tudi med počitnicami ne bo manjkalo. Mladi se bodo zbirali na oratorijih in duhovnih vajah, nekateri pa bodo odšli na svetovno srečanje mladih na Poljsko. Marsikdo se prav po tej močni skupni izkušnji vere odloči za duhovniški ali redovniški poklic. Kjer koli že bomo v tem poletju, bodimo tudi mi mladim in vsem ljudem svetel zgled iskrenega veselja, ki prihaja iz srca, ki ljubi Boga. Skupaj z blaženim Antonom Martinom Slomškom bi lahko rekli: »Če hočeš druge vneti, moraš sam goreti.« Naj nam bo v spodbudo tudi naslednji dogodek iz življenja blažene Lavre Vikunje.

Salezijanska novinka sestra Roza iz Santiaga v Čilu je sredi poletja odšla na duhovne vaje na podeželje, kjer je živela mala Lavra Vikunja s svojo mamo. Ob koncu teh duhovnih vaj je sestra Roza tam izpovedala prve redovne zaobljube. Po sveti maši so se mladi zbrali okoli nje. Vsi po vrsti so poljubljali njen križ, ki ga je prejela ob zaobljubah, in ji na vso moč vzklikali: »Bog živi sestro Rozo, Bog živi našo Kristusovo nevesto.« Praznovanje, ki so ga sestre in vaščani ob tem pripravili, je bilo pravo doživetje. Ob odhodu nazaj v samostan pa so

sestri Rozi naročili, naj si priskrbi in kupi sedež ali sedlo za konja, da bo pot nazaj lažja in hitrejša. Šla je trgovino gospe Mercedes, ki je bila mati mlade Lavre Vikunje. Mala Lavra je sestro Rozo v mamini trgovini od daleč opazovala, medtem ko je ta kupovala konjsko sedlo. Ni in ni se mogla načuditi njenemu veselju in sreči, ki jo je izžarevala. V svojem srcu se je mala Lavra zato vpraševala: »Le kam odhaja ta sestra, da je tako srečna?«

Veselite se v Gospodu vedno, nam ponavlja sv. Pavel. Bodimo tudi mi služabniki veselega oznanila, kamor koli nas bo pot zanesla v teh počitniških dneh.

MOLITVENI NAMENI

JULIJ

Za mlade, da bi čas počitnic sveto in koristno preživeli in se duhovno prenovili.

AVGUST

Mlade priporočimo Devici Mariji, da bi se v življenju prav odločili in ostali zvesti svojemu poklicu in stanu.

SEPTEMBER

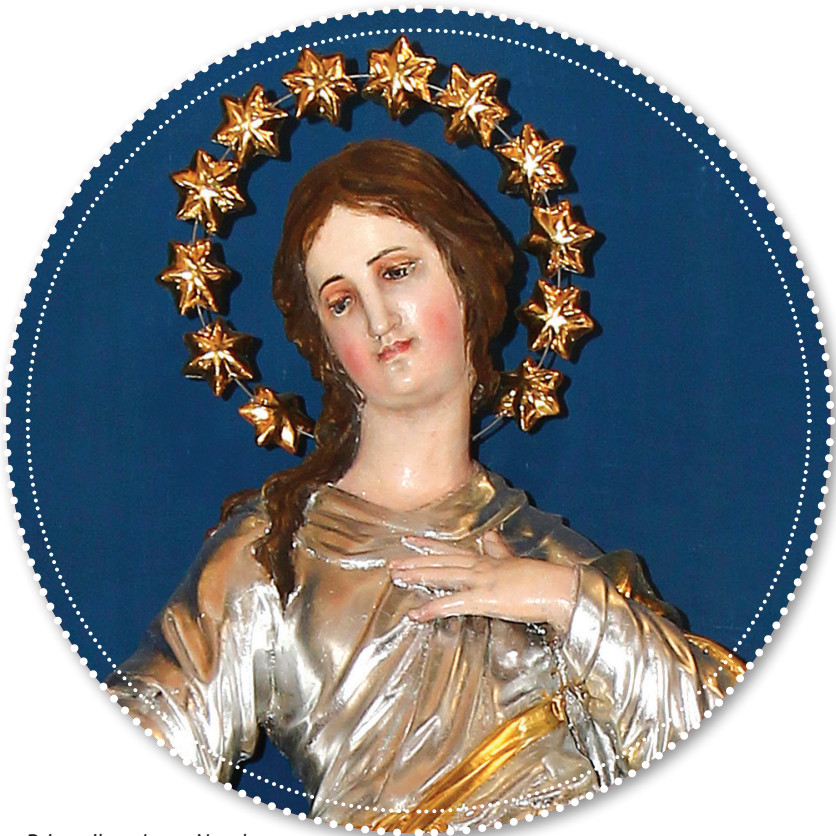
Za vzgojitelje mladih (starše, učitelj-e/ice in kateh-ete/istinje), da bi mladim posredovali krščanske vrednote in jih vodili k Jezusu.

»Za nas«: tema dvema besedama, ki se pojavljata v vsaki skrivnosti žalostnega dela rožnega venca, moramo posvetiti posebno pozornost.

»Za nas« je prvenstvena beseda krščanske vere, korenina, iz katere se je razvilo celotno drevo veroizpovedi in dogmatike. Za nas se je Jezus učlovečil, za nas in za naše grehe je umrl in vstal od mrtvih. V tem se krščanstvo razlikuje od drugih verstev, v tem je njegova edinstvenost. Kdo bi dal svoje življenje za sovražnike? Kdo bi to mogel storiti v Božjem imenu za človeštvo, ki v Boga ne veruje in ga sovraži? Križev pot ima zato za nas velik pomen. Še več: našemu življenju daje prvi in edini pomen. Moči ljubezni ne more ničesar odtehtati. Nepredstavljiva teža tega sveta – vse zlo, nepravilnost, nasilje, vse kar duši upanje – ne stlači ubogega človeka, ki si edini upa to težo naprtiti. Nasprotna teža pa je na popolnoma drugi ravni, ker je teža ljubezni, ki se podarja, je neizmerna, in ta se zaveže, da bo odpravila greh sveta.

Noben človek ne more izmeriti, kakšna je v resnici ta teža, saj mu je bila odvzeta. V najboljšem primeru slutimo, da je potrebna pokora za naše napake, ne upamo pa si niti predstavljati, koliko bi bilo potrebno. Konec koncev to sploh ni potrebno, je nepomembno; predvsem zato, ker je bila ta teža že nošena.

Če želimo častiti skrivnost tega »nošenja križa« moremo

Pripravila s. Irena Novak

edino skleniti, da bomo predano prenašali, kar se nam dogodi. Saj tega po navadi ne prenašamo z dobro voljo in bi celo zavrnili kot neznosno. Kristusovo trpljenje, njegovo nošenje križa se vidi od vsega začetka kot nemogoče, ker presega vsako zmožnost. Tisti, komur se zdi, da bi zmožel s svojimi močmi, še ni na poti križa.

Jezus je na poti križa sam, kljub temu pa tudi med množico, ki ga obkroža. Božji Sin je nosil sam ves greh sveta, saj ga more le on nositi; kljub temu pa pušča odprto možnost, da ga skupaj z njim moremo nositi tudi mi, kot je bilo to za Simona iz Cirene. Ta je prisiljen nositi križ z Jezusom; Pavel pa koleba med tem, da ga križ privlači in odbija.

Globlje pa z njim, ki nosi križ, sočustvuje Marija. Trpi, ker mu ne more dati najmanjše tolažbe. Dopustiti mora, da teža, ki se njenemu materinskemu čutu zdi neizmerna, pritiska na Sina. Ne obupuje, niti se ne pritožuje nad Bogom, ki to dopušča, ne nad ljudmi, ki trpinčijo njenega Sina.

Evangelij nam ne daje nobene informacije glede Sinovega srečanja z Materjo na križevem potu: verjetno je bila skupaj z ljubljanim učencem, med množico, neprepoznana. Prav tako, kot v vseh stoletjih tisti, ki v sveti Cerкви na križevem potu sledijo Jezusu.

Sv. Marija Dominika Mazzarello je sestram priporočala: »Jezus mora biti vsa vaša moč; z Jezusom bodo bremena postala lahka, naponi prijetni, trnje se bo spremenilo v sladkosti. Toda, morate se premagovati, drugače postane vse neznosno in hudobije se bodo v našem srcu razrasle kot gnojne pike.«

*Pripravila s. Irena Novak po:
H.U. von Balthasar, Il rosario. Jaca Book*

MOLIMO Z MARIJO ki je za nas ...

NAŠA BESEDNICA.
S SVOJIM SINOM NAS SPRAVI,
SVOJEMU SINU NAS
PRIPOROČI, SVOJEMU SINU
NAS IZROČI.

MARIJĀ
POMOČ
KRISTJANOV

PROSI ZA NAS

POD TVOJE VARSTVO
PRIBEŽIMO, O SVETA
BOŽJA PORODNICA,
NE ZAVRZI NAŠIH PROŠENJ
V NAŠIH POTREBAH,
TEMVEČ REŠI NAS
VSELEJ VSEH NEVARNOSTI,
O ČASTITLJIVA

IN BLAGOSLOVLJENA
DEVICA, NAŠA GOSPA,
NAŠA SREDNICA,

misijoni

100 let salezijanske Kube

Pripravil: Marko Suhoveršnik

Čeprav ni bil začetnik salezijanskega dela na Kubi, je na ta karibski otok kot prvi salezijanec prišel Felix Ambrosio Guerra Fezzia. Don Boska je spoznal 1880 in po letu noviciata 1885 zaprosil za odhod v misijone. Poslali so ga v Urugvaj. 2. aprila 1890 je bil v Buenos Airesu v Argentini posvečen v duhovnika. Leta 1915 ga je Sveti sedež imenoval za apostolskega administratorja v Santiagu de Cuba. 2. avgusta je prejel škofovsko posvečenje, čez eno leto pa je postal nadškof v tej škofiji na južozahodu kubanskega otoka.

Leta 1920 je ustanovil poklicno šolo »Don Bosco« v enem izmed revnih predmestij Santiaga in na tak način zasejal salezijansko delo v tej pokrajini.

Pravo salezijansko delo na Kubi se je sicer začelo na pobudo dobrotnice Dolores Betancourt Agramonte iz Camagüeyja, ki je želela revni mladini tega kraja podariti izobraževalno

ustanovo. Leta 1915 je v Turinu obiskala drugega don Boskovega naslednika Pavla Albero ter mu predstavila svojo zamisel za salezijansko poslanstvo.

Čez dve leti je na Kubo prišel salezijanec iz Španije José Calasanz Marques, ki je pozneje med špansko državljansko vojno pretrpel mu-

mestnimi podružnicami ter pastoralno oskrbuje kar 33 občestev, ki nimajo svojih sakralnih prostorov.

Ivelissi Jimenez Cruz o Petru piše takole: »Težko je v besede ujeti Petrovo misijonarsko gorečnost. Polje camagüeyjske škofije ne šteje več njegovih dolgih, gotovih in veselih kora-

V Camagüeyju deluje tudi salezijanec slovenskega rodu, misijonar Peter Ivančič. Skupnost treh salezijancev vodi župnijo Caridad s štirimi mestnimi podružnicami ter pastoralno oskrbuje kar 33 občestev, ki nimajo svojih sakralnih prostorov.

čeništvo in ga je Cerkev razglasila za blažene-ga, s še dvema salezijanskima bratoma in Italijan Stefano Capra. Ker so se pojavile težave z gradnjo zavoda, je camagüeyjski škof Valentin Zubizarreta salezijancem zaupal vodenje župnije. Zakristija cerkve Caridad se je spremenila v razred za 30 revnih otrok iz sosesčine. Marca 1921 so odprli salezijansko šolo, ki je postala prva salezijanska vzgojna ustanova na Kubi. Aprila istega leta je dobrotnica Betancourt nenadoma umrla. Sorodniki pokojne, ki so zavohali lahko obogatitev, so v dolgotrajnih sodnih postopkih skušali izpodbijati darovano premoženje za gradnjo salezijanske šole. Sodni spor se je zaključil leta 1934 in salezijanci so lahko končali z dograditvijo zavoda z obrtno in umetniško poklicno šolo v Camagüeyju.

Prve salezijanske ustanove na Kubi so spadale pod upravo španske salezijanske inšpektorije, a velika oddaljenost in nezaupanje Kubancev do nekdanjih kolonizatorjev sta salezijansko vodstvo prepričala, da so Kubo priključili mehiški inšpektoriji. Danes se pet salezijanskih skupnosti na Kubi posveča župnijskemu in pastoralnemu delu v ljudskih misijonih, vodi oratorije in mladinske centre, animira cerkvene skupine ter organizira poklicne in pedagoške tečaje. Predvsem pa se posvečajo osnovnemu salezijanskemu delu: dobesedno skrbijo za najbolj uboge mlade. Danes skupnosti organizacijsko spadajo v inšpektorijo Antili, v katero so vključene še ustanove v Dominikanski republiki in Portoriku.

V Camagüeyju deluje tudi salezijanec slovenskega rodu, misijonar Peter Ivančič. Skupnost treh salezijancev vodi župnijo Caridad s štirimi

kov, ki prihajajo naproti najbolj revnim dušam. Je pastir, občutljiv na duhovne in gmotne potrebe svoje črede. Je ljubitelj zakramenta eharistije in sprave, ki ju deli ne glede na kraj ali število navzočih. Je neutrudni športnik, ki deli čas z otroki in mladimi. Je Marijin hvaležni sin, ki ji posveča vse svoje poslanstvo. Je vzgojitelj, ki na vsakem misijonskem potovanju z besedo bodri pogumen apostolat tistih, ki ga spremljajo. Je ukoreninjen in inkulturiran do te mere, da vidi v naših kubanskih oblakih svoje slovenske gore, prekrite s snegom.

Za našo cerkev je duhovnik Peter pravi zaklad, vedno pripravljen na svoja misijonska potovanja z vsemi mogočimi prevoznimi sredstvi. Naše podeželske skupnosti so zapisane v njegovem srcu, zato jih redno obiskuje in le sneženje bi ga odvrnilo od tega, da se ne bi odpravil na pot, kot se sam rad pošali.«

CERKNICA

25-letnica Salezijanskega mladinskega centra

FOTO 1 Salezijanski mladinski center Cerknica lahko primerjamo z drevesom, ki je bilo vsajeno pred 25 leti in je raslo, kakor so rasli otroci, mladi in duhovniki, ki so bili v njem. Vsak mladostnik je upanje, veselje in pot in mnogo mladostnikov križa svoje poti v centru in za mnoge je tudi dom. Center je po slovensko središče in njegovi zidovi imajo zopet svoje središče, ki je še bolj središče. Mladi, otroci, starši so čisto pravo središče tega, kar rečemo z besedo center. Tukaj pa imamo kraj srečevanja.

Za srečanja, za družino je potrebna hiša, stanovanje, zavetje. Naš center je tudi hiša, so prostori za vse nas. »V oktobru (1991) smo v okviru župnije odprli mladinski center.« Tako so zapisali. In čez eno leto, december 1992, je zapisano, da so dejavnosti zelo številne in se jih je udeležilo zelo veliko mladih. Zanje in še za druge potrebe so tisto leto gradili nove prostore centra, namreč učilnice v 1. nadstropju in igrišče. »Po novem letu se vselimo,« je zapisal župnik. Dobili smo prostore.

In potem se je organiziralo strukturo centra. 3. aprila 1993 je bilo ustanovljeno Društvo salezijanski mladinski center Cerknica. Namen je bil organizirano preživljanje prostega časa mladih, vzgojno delo med njimi po don Boskovem vzgojnem pristopu.

In pri tem so delali mnogi fantje in dekleta in mnogi duhovniki. Ne bom izrekel nobenega imena, kajti

bilo vas je res veliko in niti ne vem, kaj vse ste stori-li. Izrekam vam zahvalo; voditelji in člani ste postali v teh letih, center iz živih src. Stavbe centra ste napolnili in vi, živi center, ste še bolj pomembni.

V 25 letih je center ob vseh gradnjah dobil tudi kapelo in v kapeli imamo sveto Rešnje telo. V tem prostoru ali na tej skali pa ima naš center še eno središče. Temelji na Jezusu Kristusu. *Janez Žerovnik*

Letni koncert župnijskega mladinskega zbor in orkestra

Mladinski zbor, ki združuje mlade iz naše župnije v ljubezni do petja, je letos skozi celo leto pridno vadil in marsikatero nedeljsko mašo naredil še lepšo s svojim sodelovanjem. Letos smo prvič stopili tudi na malce zahtevnejšo pot: od 4. do 6. marca so potekale intenzivne vaje v Ankaranu, kjer smo predelali zahtevnejši del programa in se še bolj povezali med sabo. Tedenske vaje so nam omogočile kar precej vaj in kmalu smo prepevali veliko zvrsti glasbe, ki sicer niso popolnoma običajne za župnijski zbor. Celoletno delo zbora, ki obsega kar precejšen in raznolik repertoar, smo pevci predstavili na koncertu, v prav posebnem ozračju, ki je 5. junija zvečer napolnjevalo župnijsko cerkev Marijinega rojstva v Cerknici ob spremljavi župnijskega orkestra. Koncert, sestavljen tako iz duhovno ritmične glasbe kot iz latinskih sestavnih delov maše, smo zaključili z mirno Pesmijo za lahko noč. Seveda se vsi zavedamo, da je še precej

taktov, v katerih bi harmonije lahko zvenele lepše in prav to nam daje zagon za delo v prihodnje. Ob koncertu se je potrdila tudi resničnost reka: »Večji kot je napor, veličastnejša je zmaga!«

MURSKA SOBOTA

Šmarnice peri sestrah

FOTO 2 Od zadnjega vrhovnega zbora sester HMP je minilo že leto in pol, v murskosoboški skupnosti pa nam še vedno odzvanjajo besede naše vrhovne matere Yvonne Reungoat, s katerimi nas je takrat spodbudila k večji ljubezni do Marije: »Vzemimo ponovno Marijo v naš dom in se s prenovljenim otroškim zaupanjem dajmo voditi njeni materinski navzočnosti.« Marijini ljubeči in nežni navzočnosti smo se dejavno dale voditi prav v njenem mesecu šmarnic, ko je naše dvorišče in hišo v Murski Soboti napolnjeval smeh mladih in otrok. Med slednjimi so po številu izstopali predvsem prvoobhajanci.

Brezmadežna Marija v dvoriščni kapelici je v začetnih dneh sprejemala vse več otrok, pa tudi staršev in starih staršev. Vsak je prišel k Materi s svojo prošnjo in zahvalo, na poseben način v obliki rožic, iz katerih smo sproti pletli velik šopek. Tako smo skupaj uresničevali šmarnične naloge in postajali del fatimske zgodbe, ki se nadaljuje v drugačnih okoliščinah tudi danes. Šmarnice smo sklenili v domači župnijski cerkvi, kjer je iz otroških grl najbolj zadonela prav Marijina pesem *Ti si moja Gospa*.

s. Barbara Poredoš

V iskanju lastne poti

Odkriti smisel življenja in to, kakšen je Božji načrt za naše življenje, je naloga vsakega človeka. Zlasti za mlade. Don Bosko in Marija Dominika Mazzarello sta potrošila vse svoje moči za to, da bi jim pomagala na tej poti. Sestre hčere Marije Pomočnice ob poklicni temi molimo, razmišljamo in snujemo tudi kako pobudo. Na pomlad je s. Mojca Šimenc s sodelavkami izvedla niz delavnic za absolvente in druge, ki so jim v pomoč pri prehodu v naloge odraslega življenja po zaključku študija in ob nastopu dela in jih uvajajo v razmislek o lastnem temeljnem človeškem in krščanskem poslanstvu. S temo poklicne kulture se letos sistematično srečujemo tudi vse sestre slovensko-hrvaške inšpektorije na študijskem dnevu pred duhovnimi vajami. V duhu naše karizme se usposabljam, da bi bile »pomočnice mladim« v pomembni nalogi iskanja lastne poti v življenje. *hmp*

RAKOVNIK

Obljube dveh novih članic ZMP

FOTO 3 Na Rakovniku se že vrsto let srečuje skupina Združenja Marije Pomočnice Rakovnik. Kot ena od prvih vej salezijanske družine goji posebno pobožnost do Marije Pomočnice, moli za duhovne poklice in si prizadeva živeti krščanske vrednote kot zgled mlademu rodu. Skupina se zbira vsakega 24. v mesecu. Letos 24. maja, na praznik Marije Pomočnice, se je zbrala s posebnim namenom, da v svoje vrste sprejme dve novi članici. Slovesnost je vodil inšpektor Janez Potočnik, ki je ob navzočnosti voditeljice ZMP Rakovnik in duhovnega asistenta sprejel Danijelo H. in Marijo K. kot novi članici ZMP Rakovnik.

Zaključek salezijanske športne lige

FOTO 4 V začetku junija se je z zadnjimi tekmami letošnje sezone in z zaključno prireditvijo končala sezona Salezijanske športne lige 2015/2016.

Liga, ki poteka v treh športih oz. štirih kategorijah: pri nogometu so fantje razdeljeni na mlajšo in starejšo kategorijo, odbojka je rezervirana za dekleta, v košarki pa se lahko pomerijo tudi mešane ekipe, je enkratna priložnost za mlade, da se srečajo in naredijo kaj dobrega zase. Skupno je letos v ligi sodelovalo kar 37 ekip, kar pomeni med 300 in 400 mladih. Krogi tekmovalj so potekali skozi vse leto za vsako kategorijo posebej, nedeljski zaključek pa je bil namenjen prav vsem. Odigrali so se najbolj napeti

boji za prva mesta. Rakovniški mladi so poskrbeli, da nismo bili lačni, predstavil pa se je tudi klub relativno mladega športa, crossminton. Zaključno prireditev so začeli z duhovno mislijo in molitvijo. Sledil je kratek pogovor s svetovnima prvakoma v crossmintonu in pa seveda podelitev priznanj in pokalov. Poleti sledi nekaj premora, v jeseni pa ponovno na igrišča in v telovadnice.

Konec večerov DRG za to leto

FOTO 5 V maju je v gradu Rakovnik potekal še zadnji večer DRG. Letos smo uspešno sklenili že z osmo sezono po vrsti. Novost v tem letu je bila ta, da smo povečali število večerov iz šest na sedem, na vsakem večeru DRG pa smo tudi posneli dve pesmi vsake skupine.

Tako smo letos gostili: Odsev, Judito, Petro Stopar, 3 in 30, Stično band, 2Ribi5Hlebov in LIFT bend.

Tudi v prihodnji sezoni si želimo, da bi lahko skupaj ustvarjali in uživali ob kakovostni DRG, ki ima v slovenskem prostoru zagotovo pomembno mesto.

VERŽEJ

Razstava mozaikov

FOTO 6 V Puščenjakovi dvorani veržejskega rokodelskega centra je v poletnem času na ogled zanimiva razstava z mozaiki. Avtorica Maja Pohar iz Strmece na Predelu se je umetnostne tehnike priučila na šoli za mozaik Scuola mosaicisti del Friuli iz Spilimberga v Italiji. Sama pravi, da kdor meni, da je za izdelavo mozaika najpomembnejše imeti brezmej-

no potrpljenje, drži v roki zgolj kocko mozaika, ne pa še celovite podobe. Kajti mozaik je predvsem energija. Tista sila, ki se sprošča ob neprestanem bitju kladiva, ko sekaš koščke po meri, nato pa jih drugega za drugim spletaš v doneče rime in tako se počasi, tam nekje na srčni strani rojeva nova stvarnost. Na odprtju razstave, 18. junija, je sodeloval mladinski pevski zbor Gimnazije Franca Miklošiča Ljutomer.

Praznovanje Marije Pomočnice

FOTO 7 Že tradicionalno se je praznovanje začelo na predvečer s sveto mašo v Marijanišču in s procesijo z lučkami, ki jo je vodil radenski župnik Štefan Krampač. V nedeljo, 22. maja, se je praznični dan začel z molitveno uro v župnijski cerkvi, ki so jo vodili člani Združenja Marije Pomočnice Murska Sobota. Nato je zbrana množica krenila v procesijo z milostnim kipom na dvorišče Marijanišča, kjer je ob glasovih otroškega zbora iz Šentjanža na Dolenjskem in priložnostnega orkestra sveto mašo daroval stiški opat p. Janez Novak. V pridigi je poudaril Marijino vlogo v življenju Cerkve, salezijancev in vsakega človeka.

Izkažimo čast slavnim možem

Salezijanec Mirko Rakovnik je na letošnjem Kovačičevem večeru, na katerem se Marijanišče vsako leto spomni ustanovitelja dr. Franca Kovačiča, domačine in goste popeljal skozi njegovo zgodovino. Z zanimivimi »ocvirki«, ki jih v uradnih kronikah ne najdemo, je odkrival veličino mož, ki so delovali v Marijanišču in Veržeju ter

poudaril njihovo duhovno in krščansko veličino. Z ritmično duhovno glasbo je večer popestrila skupina Veselje iz Radenec.

RIM

Srečanje koordinacijske ekipe SMG Evropa

FOTO 8 Sredi junija je v Rimu potekalo srečanje koordinacijske ekipe salezijanskega mladinskega gibanja za Evropo. Gre za ožjo ekipo, ki jo sestavljajo delegata za mladinsko pastoralo pri salezijancih in sestrah, član diakaterija v Rimu in tri predstavnice iz različnih držav v Evropi, ki so predstavnice posamezne regije.

Srečanje je bilo namenjeno načrtovanju evropskega srečanja salezijanskega gibanja, Confronta, ki bo prihodnje poletje na Colle don Bosco v Italiji. V delovnem ozračju je bilo tudi dovolj časa za izmenjavo izkušenj in formacijo. O spremljanju mladih na salezijanski način jim je spregovoril Fabio Attard. Drugi del srečanja pa so namenili pripravi generalne skupščine za celotno Evropo, ki bo konec novembra letos pri nas na Bledu. Intenziven vikend so popestrili z obiskom Vatikana in srečanjem z vrhovnim predstojnikom Angelom.

KUREŠČEK

Romarja Vilma in Dani Siter na Kureščku

FOTO 9 V petek, 10. Junija, sta Vilma in Dani Siter, ki sta letos zopet romala od skupine do skupine za dobro družine, zaključila svojo romarsko pot pri Mariji Kraljici miru na Kureščku.

Njun 11-dnevni romarski pohod se je letos začel v Novem mestu, se nadaljeval Semiču, Črnomlju, Vinici, Staremu trgu ob Kolpi, Kočevju, Ribnici, Novi vasi, Velikih Laščah in zaključil pri zavetnici Mariji na Kureščku. Njuno dolgoletno dejavno delo za družine v okviru društva Družina in Življenje se kaže v številnih zakonskih skupinah po župnijah po Sloveniji. Sta misijonarja zakoncem, ki pričujeta, da je svetost zakona in ljubezen med možem in ženo najpomembnejša vrednota naše družbe in pogoj za njen obstoj. *Andreja Zdravje*

SEVNICA

Priprave na oratorij

FOTO 10 V nedeljo 26. junija se nas je 40 zagrehtih animatorjev iz SMC Sevnica odpravilo na pripravljani vikend v Leničev dom v Podbočje. Ker je oratorij že skoraj pred vrati, smo takoj poprijeli za svinčnike in papir ter pričeli z načrtovanjem delavnic, iger in kampiranja. Nadobudnim animatorjem kar ni zmanjkalo idej in volje do ustvarjanja. Priprave, ki jih bomo še nadaljevali v župnišču, so v polnem zagonu; nestrpno že pričakujemo otroške nasmejane obraze.

Aljaž Prosenik

Novomašnik Mitja Franc SDB

FOTO 11 Na slovesni praznik apostola Petra in Pavla je bil v soboški stolnici posvečen Mitja Franc iz redovne družbe Don Boskovih salezijancev.

Soboški škof Peter Štumpf je poleg Mitja v duhovnika posvetil še dva diakona: Iz škofije Murska Sobota Matjaža Muršiča Klenarja in minorita p. Antona Borovnjaka. Skupaj z drugimi duhovniki sta novomašnike na pot duhovništva pospremila tudi provincial minoritov in salezijski inšpektor Janez Potočnik.

Škof Peter je pred posvečenjem kandidate za mašništvo in druge duhovnike spodbudil tudi s temi besedami: »S posvečenjem duhovnik prejme pre-roški dar novega pogleda na stvari«. ... »Duhovnik ne more in ne sme vstopati v lobije, ki strežejo nemoralnim in sebičnim interesom. Z duhovniškim posvečenjem duhovnik pripada samo Kristusu in nikomur drugemu.« In še: »Peklenska vrata najbolj nasprotujejo duhovniku. Edini Kristus je strl moč peklenkih vrat. Kristus pri posvečenju daje duhovniku svojo moč, ki prihaja od Svetega Duha. Duhovnik zato vsak dan molli brevir, da z molitvijo utrjuje sebe in vso Cerkev na skali Petrove vere. Duhovnik vsak dan obha-

ja euharistično daritev, da bi on in vse Božje ljudstvo imelo Kristusovo življenje. Duhovnik vsak dan moli rožni venec in tako skupaj z Materjo Marijo prosi Boga, naj s svojo milostjo pomaga njemu in ljudem na poti svetosti.«

Novomašnik Mitja (roj. 1988) izhaja iz župnije Črensovci. Po noviciatu v Pinerolu (Italija) je leta 2008 izpovedal redovne zaobljube v salezijanski družbi. Študij teologije je opravil v don Boskovem Turinu, v diakona pa je bil posvečen oktobra 2015.

Novomašno slavlje bo obhajal 17. julija ob 10. uri v cerkvi bl. A. M. Slomška na Gornji Bistrici. Za novo-

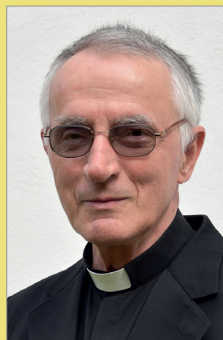
mašno geslo si je izbral Petrove besede: »'Da, Gospod, ti veš, da te imam rad.' 'Pasi moje ovce!''«.

SALEZIJANCI JUBILANTI

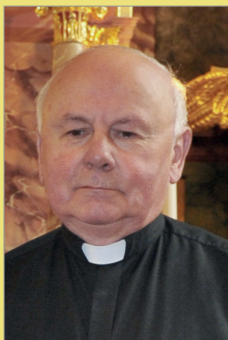
Srebrni jubilej (25 let) praznuje Franc Šenk, posvečen 29. junija 1991

40 let duhovništva praznujejo Nosh Gjolaj, Anton Lipar, Franc Zajtl, Miroslav Simončič, Feliks Golob, posvečeni 29. junija 1976

Zlati jubilej (50 let) duhovniškega posvečenja praznujejo salezijanci, posvečeni 29. junija 1966

Stanislav Duh

Anton Hribernik

Stanko Tratnjek

Jože Zdravec

Gospod je moj pastir, nič mi ne manjka.

Diamantni jubilej (65 let) praznuje Rudi Borštnik, posvečen 24. junija 1951.

Rudi Borštnik

DOBROTNIKI ZA OBNOVO RAKOVNIKA

OD 22. 4 DO 28. 6. 2016

Ahčin A.; Bajec A.; Benedičič Presl A.; Bizjak I.; Bordon M. T.; Borovnik I.; Brezavšček R.; Brezovšek; Brodarič M.; Brus Vadnjal M.; Cankar F.; Car M.; Cerkovnik A.; Černe L.; Čuk M.; Čulig D.; Dolenšek M.; Dolinar M.; Dolinar S.; Dolinšek A. in M.; Dolinšek Transport d.o.o.; Dular M.; Fišter C.; Flajs V.; Grasselli A.; Gregorič M.; Grič J.; Gutnik A.; Hodnik Š.; Horvat M.; Ilovcar M.; Indihar M.; Jagodic M.; Jakič F.; Jakob G.; Jamnik F.; Javornik M.; Jenič D.; Jerala A.; Jernejčič J.; Jeršin D.; Južnič M.; Kačičnik K.; Kačičnik S.; Kadunc S.; Kastelec F.; Kastelic I.; Kavčič N.; Kelbič M.; Kladnik D.; Ilemenčič P.; Knapič C. in T.; Knez A.; Koritnik J.; Kostanjevec M.; Košir I. in A.; Košmrlj M.; Kovač I.; Krajnc J.; Kranjc A.; Lamut A.; Lejko Š. in M.; Likozar M.; Macerl I.; Marc D. in M.; Marinko M.; Mihelčič M.; Mikec M.; Modic M.; Možina J.; Mušič M.; Naveršnik J.; Novak E.; Novak A.; Ogulin Iskra A.; Oman Š.; Ovčar T.; Paller A.; Pečovnik A.; Perovšek F.; Pestotnik O.; Petrovčič J.; Pipan G.; Pipp A.; Pirc; Pižmoht M.; Pleško N.; Polšak K.; Potočnik A.; Presiček A.; Prijatelj M.; Pušenjak M.; Rajner M.; Rak M.; Razpotnik P.; Rebolj A.; Remec C.; Remškar M. in C.; Retuznik M.; Rugelj M.; Rupar L.; Rutar K.; Saje P.; Sajovic I.; Sivec A.; Snoj F.; Sršen O.; Sterle M.; Suhoveršnik; Ščurček J.; Šerbak R.; Škrabec J.; Škrabl; Škrlj B.; Šoberl B.; Špehar A.; Štalec M.; Štern J.; Štravs A.; Švigelj; Taljan M.; Tkavc P.; Trček H.; Trobovšek J.; Turel N.; Turk F.; Tušar C.; Urleb M.; Viltušnik T.; Vojska M.; Zalokar T.; Zemljak M.; Ziherl A.; Zoran M.; Zore R.; Zupan D.; Zupančič; Zver M.; Žabkar J.; Žabot I.; Žmavc M.; Žnidaršič M. in nekateri neimenovani dobrotniki.

Bog povrni!

+ SLAVKA KRNC

mati dveh salezijancev
1941–2016

10. maja 2016 smo se poslovili od krščanske matere Slavke Krnc iz Kostanjevice, župnija Šentrupert na Dolenjskem. Bogu smo hvaležni zanjo. Z možem Stanislavom, ki je odšel h Gospodu že pred 24 leti, sta si ustvarila družino, v kateri se jima je rodilo 6 otrok: pet fantov in dekle. Štirje od otrok so si ustvarili svoje družine – in tako je mati postala tudi babica 17 vnukom in prababica 4 pravnukom. Dva od sinov pa sta izbrala pot duhovnega poklica v družbo don Boskovih salezijancev: Jožef kot duhovnik in Janez kot salezijanec brat. Tudi za to, da sta bila tedaj starša pripravljena Gospodu odstopiti svoja dva sinova, ji velja vse priznanje in iskrena zahvala. Vemo, da ju je ves čas, tako kot tudi druge otroke in vnuke, spremljala v molitvi in darovanem trpljenju.

Evangeljski odlomek o Jezusu, ki je z učenci na razburkanem jezeru, je tudi podoba našega življenja. Naše življenje je ladja na morju časa. In ta evangeljski dogodek je lahko je tudi podoba življenja rajne matere. Ladjo svojega življenja je zaupala krmarju Jezusu Kristusu. Morda je bila tudi ona kdaj prestrašena kot učenci: zaradi prezgodnje smrti moža, zaradi bolezni v družini, zaradi svoje lastne bolezni, zaradi drugih preizkušenj ... Slišala pa je tudi Jezusove besede: »Jaz sem, ne bojte se!« Verovala je v njegovo navzočnost, v to, da bo on reševal iz vsa-

ke stiske, da bo on vedno z njo na poti življenja, da smer njene vožnje življenja vodi v Božje kraljestvo.

Življenje rajne mame je bilo kot molitev sv. Simeona: »Gospod, ljubila sem te z vso dušo in vsem življenjem. Srečna bom, ko te bom vide-la in mi boš dal, da se odpohčim. Potlej ne bom več živela na tem svetu ... Prejela bom življenje, ki ne pozna bolečin, ne stiske; trdnost mojih udov bo naša počitek v tebi, Kristus. V tebi, ki si kelih našega zveličanja, se bo izgubila žalost mojega srca; v tebi, ki si naša tolažba in radost, se bodo posušile solze mojih oči.«

Ko se poslavljamo od rajne mame Slavke, bi se ji radi tudi zahvalili za zgled njene življenja; za vse njene molitve in žrtve; za vse, kar je dobrega storila – v svoji družini, v vasi in v župniji. Verujemo, da je rajna mama že na obrežju večnosti, da je zanjo minila temna in razburkana noč, da se z obrežja večnosti ozira na nas, da že doživlja bogastvo življenja in Božji mir v Očetovem domu. Opeva Gospodove dobrote, s katerimi jo je obogatil v tem življenju, da je lahko napolnjevala z upanjem in veseljem tudi vse nas. Molili bomo zanjo, da bi ji odslej vedno sijala Gospodova dobrota in luč. Mi pa, ki še ostajamo tukaj na zemlji, na razburkanem morju življenja, jo prosimo, da bi kljub padcem, kljub neodločnosti, kljub raznim viharjem Gospod nikdar ne skrival svojega obraza pred nami, da bi vedno znova umirjal valove preizkušenj in nas vodil v varni pristan večnosti.

*inšpektor Janez Potočnik;
iz nagovora ob pogrebu*

RAJNI

naročniki **Sal. vestnika**, člani
**mašne zveze in molivci za
duh. poklice**

Borštnik Franc, Velike Lašče
Gunzek Ljudmila, Ivan, Laško
Jeler Fančiška, Sevnica
Kerbev Ema, Prevalje
Maršlak Ivanka, Prevalje
Purnat Amalija, Bočna
Ropoša Katarina, Dokležovje
Sajovic Marija, Logatec
Žaberli Ančka, Podplat

*Sveti angel lahko noč,
ti me varuj celo noč;
če to noč umrl bom,
sprejmi dušo
v večni dom.*

*V ljubezni tvoji naj
zaspim, besedo Jezus
zadnje izgovorim.*

*V imenu Očeta,
ki me je ustvaril,
in Sina, ki me je
odrešil, in Svetega
Duha, ki me je
posvetil. Amen.*

Lojzka Hvasti

USTANOVA SKLAD JANEZA BOSKA

DO 24. 6. 2016 STE DAROVALI

Čeferin M., Černe M., Grasselli P., Hartman, Hartman T., Hodnik Š., Ivančič C., Jagodic A., Knez D., Kovač I., Luketič N. in M., Marjanovič I., Mi-helčič M., Mlakar A., Mušič M., Otrin D., Pekovšek M., Sadar A., Skandali D., Trobentar P., Zore R., Zorko J., Zupan-čič A., Žalik F. in nekateri neimenova-ni dobrotniki.

Bog povrni!

				SESTAVILA MATEJA	KDOR SE REDNO VOZI Z AVTOBUSOM	JUNAŠKI EP	NAČIN IZRAŽANJA	SISTEM PISNIH ZNAKOV	ANTON KOŠIR
				MANJŠE MOTORNO KOLO					
				SPECIALIST ZA OPTIKO					
				SL. BARON ŽIGA					JAPONSKA OBLIKA BUDIZMA
				ZOBO-ZDRAVNIK					
SALEZIJSKI VESTNIK	KALCIJEV GLINENEC	KUBANSKA CIGARA	ATA, OČKA PRVI RIM. ZALOŽNIK			VLADO EMERŠIČ PISARNIŠKI DELAVEC			
IZRAELSKI KRALJ				DEN. ENOTA NA KITAJSKEM KRAJ PRI ŽALCU					
GOSTINSKI DELAVEC, KI STREŽE GOSTE							OBDELOVALNA POVRŠINA	GLAVNO MESTO SENEGALA	
PREPREKA, BARIERA					NORVEŠKI FJORD REKA V ITALIJI				
MORSKA ŽIVAL S KLEŠČAMI				VODNO PLOVILO NASAD OB HIŠI					
21. IN 15. ČRKA ABECEDA			KDOR VERUJE VRHUNSKI ŠPORTNIK						
GRŠKI MITOLOŠKI LETALEC				TIP AVTOMOBILA LADA					
ŽENIN ALI MOŽEV OČE				METULJ Z OČESCI NA KRILIH					

GESLO križanke

pošljite do
25. avgust 2016
na uredništvo
Salezijanskega vestnika

- nagrada: vikend paket za eno osebo - bivanje v penzionu Mavrica, Salezijanski zavod Veržej
- nagrada: knjiga - Bakhita: Od sužnosti do svetosti (o sv. Jožefini Bakhita)
- nagrada: knjiga - Andre Ravier: Učenjak in svetnik Frančišek Saleški.
- nagrada: knjiga - E. Bianco in C. de Ambrogio, Ukradli ste mi srce. Življenje Janeza Boska.
- nagrada: strip - Božji služabnik Andrej Majcen (Berta Golob, risbe M. Kovačič)

Rešitev križanke SV 3/2016

Turnišče

NAGRAJENCI prejšnje nagradne križanke

- nagrada:** vikend paket za eno osebo - bivanje v penzionu Mavrica, Salezijanski zavod Veržej: Lidija NABERNIK, Velenje.
- nagrada:** knjiga Bakhita: Od sužnosti do svetosti (o sv. Jožefini Bakhita): Cvetka KOTAR, Ljubljana.
- nagrada:** knjiga Andre Ravier: Učenjak in svetnik Frančišek Saleški: Franc KODILA, Beltinci.
- nagrada:** knjiga E. Bianco in C. de Ambrogio, Ukradli ste mi srce. Življenje Janeza Boska: Bojan KERN, Cerklje/Gor.
- nagrada:** strip o Andreju Majcnu: Tina PUGELJ, Draga.

DOM S POČITNIŠKO PONUDBO ZA VSAKOGAR

 penzion mavrica***

Penzion Mavrica***
Puščenjakova ulica 1
9241 Veržej

T 02 588 90 60
M 051 370 377
S www.marianum.si
E penzion.mavrica@marianum.si

Nudimo vam prijetno preživljanje počitnic z bogatim animacijskim programom: rokodelske delavnice, pokušina domačih vin. Bližnje terme pa nudijo veselje in zdravje v termalni in navadni vodi.

ROMARSKI SHODI OB PRAZNIKU MARIJE POMOČNICE

LJ. RAKOVNIK

Ob prazniku Marijinega vnebovzeta
15. avgust (ponedeljek): ob 15.00; slovesnost bo vodil
letošnji salezijanski novomašnik Mitja Franc.

Jesenski romarski shod ob obletnici posvetitve cerkve
Marije Pomočnice

11. september (nedelja): ob 15.00. Pri slovesnosti se
bodo predstavili letošnji mladi salezijanci, ki bodo
na praznik Marijinega rojstva 8. septembra v don
Boskovem rojstnem kraju izpovedali prve zaobljube v
salezijanski družbi.

Na sam praznik 8. septembra (četrtek) bodo sv. maše
ob 7.30, 9.00, 10.30 in 18.30.

Informacije: Salezijanci Rakovnik

USKOVNIŠKI TEDNI 2016

Pod geslom: »Tvoj odgovor?«

Po Marijinem zgledu se bomo dotaknili naših družin,
odločitev, majhnih dejanj ljubezni in še česa.

1. teden: 10.–16. julij

2. teden: 24.–30. julij

3. teden: 31. julij–6. avgust

Za mlade od 15. do 30. leta starosti.

Prijave in dodatne informacije na donbosko.si/ut ali
smp@salve.si

DUHOVNE VAJE

za molivce za duhovne poklice, člane
salezijanske družine in druge po želji ...

1. KUREŠČEK, 14.–16. julij

2. VERŽEJ, 25.–27. avgust

Za obe skupini velja: začetek v četrtek ob 18.00 uri
s sv. mašo, sklep v soboto s kosilom. Tema: Bog je
usmiljena ljubezen, kaj pa človek? Lepo vabljeni!

Informacije in prijave: Ivan Turk

ORATORIJ 2016

Naslov: ZDAJ GRE ZARES
(Ostržek)

Več informacij:
www.oratorij.net
pisarna@oratorij.net

LJUBLJANA GORNJI TRG (HMP)

ANGLEŠKI ORATORIJ

22.–26. avgust: Angleški oratorij za osnovnošolce in
otroke tujih državljanov, ki so začasno v Sloveniji.
Informacije in prijave: s. Majda Pangersič

BLED – Marijin dom (HMP)

DNEVI ANIMATORJEV PRI HMP

7.–10. avgust: Dnevi animatorjev, ki sodelujejo s
sestrami HMP

Informacije in prijave: s. Danijela Kordeš

VERŽEJ

POČITNIŠKI PROGRAMI

MINISTRANTSKI KAMP

10.–12. julij: ob igri in dobri družbi ne bomo pozabili
na pomen ministriranja.

USTVARJALNI KAMP

17.–21. julij: RokoArt kamp nudi ustvarjanje z
glino. Jezikovni kamp bo kratkočasil v spoznavanju
francoščine. FotoArt kamp za mlade od 15 do 25 let
bo odkrival majhne trike fotografskega udejstvovanja.

ŠPORTNI KAMP

31. julij – 4. avgust: v Nogometnem kampu bodo
fantje pridno trenirali in se kalili v igri z žogo. Plesni
kamp bo udeležence naučil plesnih vragolij. Kolesarski
kamp bo skozi kolesarske izlete odkrival skrite koticke
naše pokrajine.

Info in prijave: www.marianum.si ali Ivan Kuhar

POHORJE – SAVIO KAMP

za ministrante

10.–12. Julij: ob igri in dobri družbi ne bomo pozabili
na pomen ministriranja.

Termin ENA: 15.–19. avgust

Termin DVA: 20.–24. avgust

Letošnja tema: Bogovi in kralji.

Savio kamp je namenjen ministrantom od 3. razreda
OŠ do 1.1 SŠ iz cele Slovenije, da bi skupaj preživeli
nekaj počitniških dni v veselju, ob športu, igri in
duhovnosti. Nastanjeni smo v Dominikovem domu
na Pohorju, ki nam nudi možnost za obilo aktivnosti
v naravi (kurjenje ognja, nočna igra v gozdu, pohod,
maša v naravi ...).

Prijave: Gašper Otrin ali: [splet - donbosko.si/saviokamp](http://splet-donbosko.si/saviokamp)

BALAŽIČ Klemen, Želimlje 46, 1291 Škofljica, tel. 031/468.974, majcnov.dom@gmail.com
JAMNIK Boštjan, Rakovniška 6, 1000 Ljubljana, tel. 031/486.554, bostjan.jamnik@salve.si
KORDEŠ s. Danijela, Rakovniška 21, 1000 Ljubljana, tel. 041/293.883, dani.kordes@gmail.com
KUHAR Ivan, Puščenjakova ulica 1, 9241 Veržej, tel. 051/654.778, center.duo@marianum.si
MEREKAC Blažka, Rakovniška 6, 1000 Ljubljana, tel. 031/556.239, smp@salve.si
OTRIN Gašper, Engelsova 66, 2000 Maribor, tel. 041/558.310, gasper.sdb@gmail.com
PANGERSIČ s. Majda, Gornji trg 21, 1000 Ljubljana, tel.: 041/233.432, majda.pangersic@gmail.com
PUČNIK Peter, Puščenjakova ulica 1, 9241 Veržej, 040/360.729, peter.pucnik@marianum.si
TURK Ivan, Troštova 12, 1292 Ig, tel.: 031/358.018; ivan.turk@salve.si

UDO – ZA ODRASLE

Pod geslom: »Tvoj odgovor?«

21.–24. julij (čet-ned): Uskovniški
dnevi za odrasle.

Informacije in prijave:
uskovnica@gmail.com

Sem ognjevita, napadalna, muhasta, močna, glasna in svetla. Strela sem. Vlivam podedovan strah ljudem in živalim. Vsi poznajo moj zastrašujoč glas.

Po drugi strani pa ob nekaterih dogodkih čutim strahospoštovanje. Dobro se spomnim, bilo je pred mnogimi leti, sem se odločno lotila s tresavico prestrašiti fante in duhovnika, ki so živeli v Valdoccu.

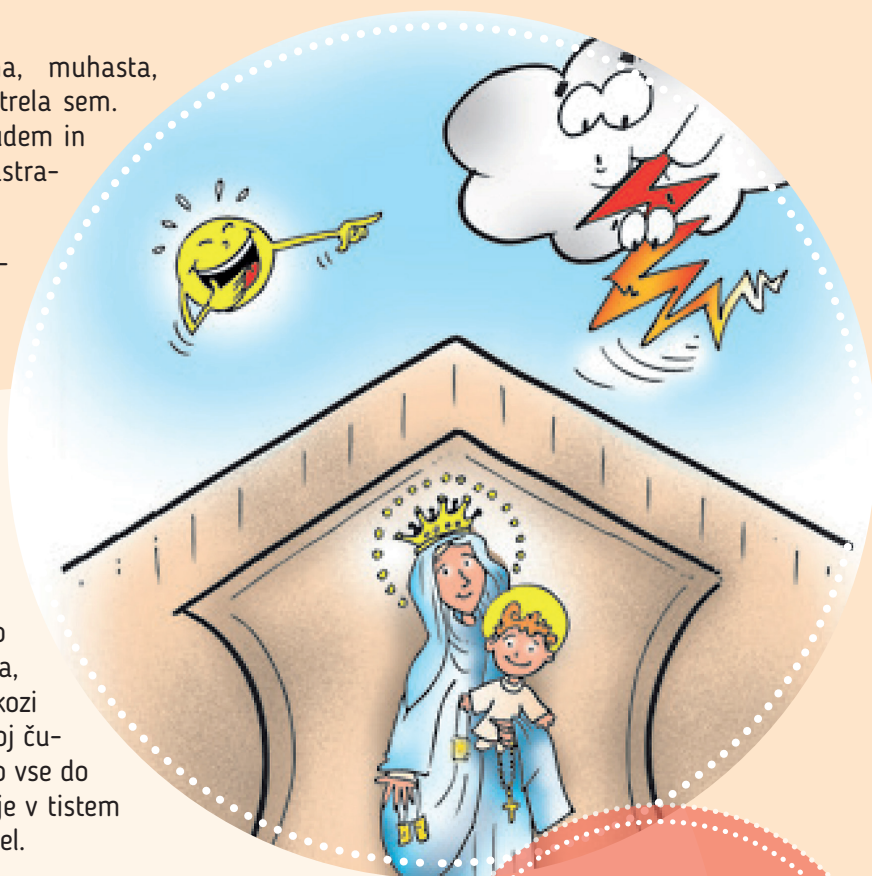
Najprej sem s krajšim prehodom preučila položaj. Ko je privihrala sestra nevihta, sem potuhnjeno švignila skozi dimnik v sobo in TRESK! Moj čudoviti trušč je stresel stavbo vse do temeljev. Ubogi don Bosko je v tistem trenutku preživeljal mali pekel.

Zrušila sem kamin in steno, podrta police s knjigami, prevrnila mizo in kar je bilo na njej. Nato sem začela s svojo najljubšo igro: dvignila sem posteljo več kot meter od tal, da je zaplesala. Z zaslepljujočo lučjo sem jo zagnala v drugi kot. A don Bosko je dvema mladeničema mimogrede omenil, kaj se je zgodilo: »Presneta strela! Brez dovoljenja vstopa v mojo sobo, napravi celo razdejanje, obrne posteljo na eno, mene pa na drugo stran. Za to bi morala biti kaznovana!«

V sobi sem razširila strahoten žvepleni smrad. Povsod se je razlegalo vpitje, ječanje in jok. Res mi je dobro uspelo! Toda don Bosko je mirnega obraza vstopil v spalnico ter smeje vse pomiril: »Ne bojte se, na nebu imamo dobrega Očeta in Mater, ki sta na naši strani.«

Fantje so si oddahnili, kot bi k njim prišel angel tolažnik. Le neki mladenič je nepremično obležal. Don Bosko je opazil, da ga je zadel drobec treske. Previdno jo je izvlekel. Misleč, da ga nadleguje prijatelj, je fant don Boska mahnil in zakričal: »Baraba! Pusti me spat!« Vsi so planili v smeh.

Don Bosku so svetovali, naj na stavbi napravi strelovod. »Seveda,« je odgovoril. »Tja gor bomo postavili Marijin kip!« Kamor sem udarila, sedaj stoji kip Marije Brezmadežne. Zato tiste hiše nisem več nadlegovala. Kjer je namreč nebeško kraljestvo, tam ni prostora za strele.

Don Boskove reči

STRELOVOD

José J. Gómez Palacios

www.donbosko.si